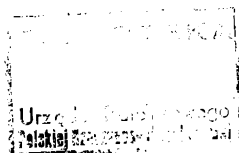

Warszawa, 17 marca 1934 r.

A62c 19/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19534.

Kl. 61 a, 11/02.

Erwin Puchner
(Wetzelsdorf, Austria).

Bomba przeciwpożarowa.

Zgłoszono 28 lutego 1933 r.

Udzielono 21 grudnia 1933 r.

Jak wiadomo, do gaszenia pożaru można używać rozmaitych proszków lub mas gaszących, rozpylanych lub w inny sposób rozdzielanych na powierzchni palących się materiałów, które przez wytwarzanie pyłu, piany lub gazów, utrudniających spalanie, tłumią ogień lub zapobiegają jego rozszerzaniu się. Działanie temi środkami gaszącymi na palące się przedmioty lub materiały jest jednak połączone z dużymi trudnościami i niebezpieczeństwem, a przezwyciężenie nawet wogóle niemożliwe.

Próbowano umieszczać wymienione proszki gaszące w zbiornikach, ulegających łatwemu zniszczeniu, a wewnątrz proszku umieszczano materiał wybuchowy, zaopatrzonego w lont, wystający nazewnątrz zbiornika. Takie bomby przeciwpożarowe moż-

na umieszczać na stałe w miejscach, zagrożonych pożarami, lub też wrzucać je podczas pożaru. Działanie takich bomb polega na tem, że wystający nazewnątrz lont zapala się od pożaru i powoduje wybuch materiału wybuchowego, przyczem następuje rozsypanie proszku gaszącego. Ciśnienie powietrza, spowodowane przez wybuch, ma również działać gasząco.

Znane dotychczas bomby przeciwpożarowe wykazują jednak duże wady, które w wielu przypadkach utrudniają, a nawet niekiedy uniemożliwiają ich zastosowanie. Przedewszystkiem zapalenie materiału wybuchowego przez lont nie jest zupełnie pewne i następuje często zapóźno, gdy pożar jest już prawie ugaszony. Prócz tego zbiorniki, wykonane przeważnie z tektury, mu-

szą posiadać bardzo grube i mocne ścianki, ażeby przy upadku natychmiast nie pękały. Poza tem wymagają stosowania silnych materiałów wybuchowych, aby proszek gaszący przy wybuchu dobrze się rozpraszał. Jednakże stosowanie bomb z ładunkiem silnego materiału wybuchowego jest niebezpieczne i może spowodować przez wybuch znaczne szkody.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest bomba gaśnicza, której budowa zapewnia szybki i pewny zapłon materiału wybuchowego po jej upadku w miejscu pożaru oraz jest tak wytrzymała, że umożliwia rzucanie na miejsce pożaru nie tylko ręcznie, lecz również zapomocą specjalnych urządzeń z dużej odległości, przyczem w chwili upadku bomba nie pęka i wystarcza mały ładunek materiału wybuchowego, aby spowodować rozsypanie proszku gaszącego na dużej powierzchni.

W myśl wynalazku materiał wybuchowy umieszczony jest w rurowym zbiorniku z celuloиду lub podobnego łatwopalnego materiału, zaopatrzonym w liczne zewnętrzne występy w celu łatwiejszego zapalenia. Środek gaszący znajduje się w okrągłym zbiorniku z papieru lub podobnego materiału palnego, którego ścianki zewnętrzne przylegają do ścianek rurowego zbiorniczka z celuloиду lub podobnego materiału, wskutek czego przy zapaleniu się zbiorniczka ścianki jego ulegają spaleni lub zwęgleniu, a wybuch materiału wybuchowego może bez przeszkód działać na środek gaszący. Przez rurowy zbiorniczek przechodzi drążek, przytrzymujący dwie metalowe miseczki wielokątne, zaopatrzone na obwodzie w rowki, w które wkłada się pod ciśnieniem wypukłe arkusze tektury lub podobnego materiału. Arkusze te otwierają się z łatwością nazewnątrz, gdy wewnątrz powstaje ciśnienie, dzięki czemu do rozsypania środka gaśniczego wystarcza stosunkowo mały ładunek materiału wybuchowego.

Drążek może być przytwierdzony do uchwytu, umożliwiającego rzucanie ręcznej bomby przeciwpożarowej lub też rzucanie zapomocą sprężyny albo podobnego urządzenia.

Na rysunku przedstawiono dla przykładu bombę przeciwpożarową według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia widok bomby zboku; fig. 2 — widok bomby z góry; fig. 3 — przekrój podłużny bomby wzdłuż linii C—D na fig. 2; fig. 4 — przekrój bomby wzdłuż linii A—B na fig. 3.

Na drewnianym drążku lub metalowej rurze 1 przymocowana jest oprawka 3, której przedłużenie stanowi pręt 4. Pręt 4 posiada na końcu gwint 5, na który wkręca się nakrętkę 6. Oprawka 3 jest przymocowana do drążka 1 zapomocą wrębu 2 tak, że nawet przy rzucie ręcznym pozostaje na drążku.

Na pręcie 4 nasadzona jest glinowa miseczka 8, której zewnętrzne brzegi są zaopatrzone w rowek. W celu szybszego przewodzenia ciepła część pręta 4 jest otoczona tulejką 9. Przedni koniec bomby jest zamknięty pokrywką 7, przytrzymywaną nakrętką 6. Pomiędzy obydwoma miseczkami 7 i 8 znajduje się kadłub lontu, składający się z dwóch części 11 i 12, otaczający spółośrodkowo pręt 4 i tulejkę 9. Kadłub ten wykonany jest z łatwopalnego materiału np. z celuloidu i posiada w części środkowej komorę 15, w której umieszczony jest ładunek materiału wybuchowego. Kadłub lontu posiada przedłużenia 14, wystające nazewnątrz przez szczeliny 13 miseczek 7 i 8 i zapewniające szybki zapłon. Dookoła kadłuba lontu znajduje się okrągły zbiornik 16, np. z papieru lub podobnego materiału, nieulegającego nagryzaniu przez ładunek bomby, zawierający jako środek gaszący proszek, np. dwuwęglan sodu, lub ciecz, np. czterochlorek węgla. Luźne arkusze 10 z tektury lub podobnego materiału chronią ten zbiornik 16

przed uszkodzeniem. Arkusze 10 są wciśnięte w rowki miseczek 7 i 8 i połączone ze sobą przylepionym pierścieniem 18.

Po wrzuceniu bomby w ogień kadłub lontu zapala się wskutek zetknięcia się występów 14 z płomieniem lub pod wpływem ciepła, przewodzonego przez miseczki 7 i 8. Wskutek tego materiał wybuchowy, zawarty w komorze 15, wybucha, a jednocześnie lub nieco przedtem wewnętrzne ścianki zbiornika 16, przylegające do kadłuba lontu 11, 12, ulegają zwęgleniu. Wybuch rozrywa całkowicie zbiornik 16, a arkusze 10 rozrywają pierścień 18 i zostają wypchnięte nazewnątrz, przyczem ich brzegi wychodzą z rowków miseczek 7 i 8. Wskutek tego osłona, utworzona z arkuszy 10, rozpada się, a środek gaszący 17 zostaje rozsypany.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Bomba przeciwpożarowa, w której materiał wybuchowy, wybuchający pod wpływem gorąca pożaru, umieszczony jest wewnątrz ładunku środka gaszącego, znamienna tem, że materiał wybuchowy jest umieszczony w rurowym zbiorniku z celuloиду lub podobnego materiału, posiadającym wystające nazewnątrz bomby części, ułatwiające zapalenie się zbiornika.

2. Bomba przeciwpożarowa według zastrz. 1, znamienna tem, że środek gaszący jest umieszczony w okrągłym zbiorniku z papieru lub innego palnego materiału, którego wewnętrzne ścianki przylegają do rurowego zbiornika z celuloиду lub podobnego materiału, przez co ścianki te przy zapaleniu się zbiornika ulegają spaleni lub zwęgleniu, wskutek czego wybuch materiału wybuchowego powoduje bez szkód rozsypanie środka gaśniczego.

3. Bomba gaśnicza według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że posiada u góry i u dołu dwie metalowe wielokątne miseczki, przytrzymywane przez środkowy drążek, przechodzący przez rurowy zbiornik z materiałem wybuchowym, których zewnętrzne krawędzie zaopatrzone są w rowki, w których założone są pod ciśnieniem wypukłe arkusze tektury lub podobnego materiału, które podczas wybuchu bomby wychodzą z rowków, dzięki czemu do rozsypania środka gaszącego wystarcza stosunkowo niewielki ładunek materiału wybuchowego.

Erwin Puchner.
Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

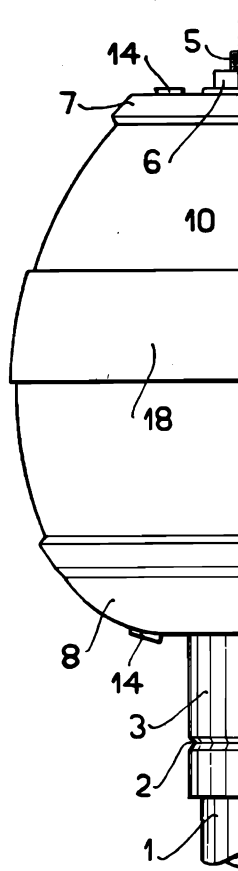

Fig. 3

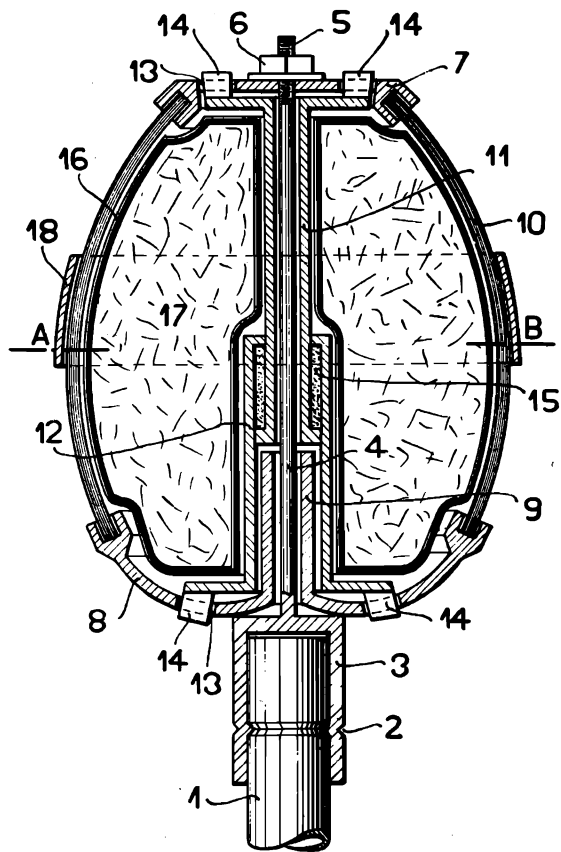

Fig. 2

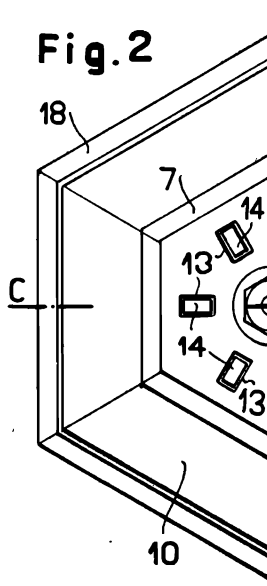

Fig. 4

